

MINISTER KULTURY,
DZIEDZICTWA NARODOWEGO I SPORTU

DOZ-OAiK.650.527.2021.MPU-3

Warszawa, 10 sierpnia 2021 r.

Gminny Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej
62-100 Wągrowiec, ul. Janowiecka 98 A

Wpł. dnia 23. 08. 2021 Wpł. dnia

L.dz. 1878

Ilość załączników 1

Podpis: *Mieczysław...*

Postanowienie

A. Ciemczonka
Dir

Po rozpatrzeniu zażalenia Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Wągrowcu z 17 marca 2021 r. (wpływ: 19 kwietnia 2021 r.) na postanowienie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków nr 179/2021 z 4 marca 2020 r., znak: PO-WN.5151.1999.2.2021, odmawiające uzgodnienia projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, polegającej na budowie dwóch zbiorników naziemnych na wodę pitną o objętości 150 m³ wraz z rurociągami technologicznymi na działkach ewid. nr 92/2, 92/8, 92/9 obr. Kaliszany, gm. Wągrowiec – działając na podstawie art. 89 pkt 1 i art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 710), art. 53 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 741) oraz art. 17 pkt 2, art. 127 § 2, art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735)

postanawiam:

- utrzymać zaskarżone postanowienie w mocy.

Uzasadnienie

Pismem z 17 lutego 2021 r. organ prowadzący postępowanie w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, polegającej na budowie dwóch zbiorników naziemnych na wodę pitną o objętości 150 m³ wraz z rurociągami technologicznymi na działkach ewid. nr 92/2, 92/8, 92/9 obr. Kaliszany, gm. Wągrowiec. Jak wynika z akt sprawy, postępowanie to prowadzone jest na rzecz Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Wągrowcu.

Po rozpatrzeniu ww. wniosku, organ pierwszej instancji postanowieniem nr 179/2021 z 4 marca 2020 r., znak: PO-WN.5151.1999.2.2021, odmówił uzgodnienia ww. projektu decyzji. Uzasadniając swoje stanowisko Wielkopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków wskazał m.in. że wzniesienie dwóch obiektów kubaturowych, o znacznej wysokości stanowi realne zagrożenie ze względu na znaczącą ingerencję w teren zabytkowego parku. „Nieuzasadnione jest wprowadzanie na terenie parków wpisanych do rejestru zabytków urządzeń technologicznych, które wiążą się z budową obiektów wraz z infrastrukturą. Ochrona założeń parkowych zakłada wykluczenie możliwości zabudowy tych obszarów nawet w przypadku, gdy na skutek błędnych decyzji w przeszłości, podejmowanych często bez uzgodnienia z konserwatorem zabytków, zostały zlokalizowane budynki lub obiekty techniczne.” W ocenie organu pierwszej instancji „inwestycja w sposób niekorzystny zakłada wprowadzenie obiektów o znacznej wysokości, które z pewnością stanowią istotną dominantę w krajobrazie, będąc formą niepożądaną w obszarach o wysokich walorach historycznych i przyrodniczych”.

Na powyższe postanowienie, w ustawowym terminie, zażalenie wniósł Gminny Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Wągrowcu, zarzucając naruszenie art. 7, art. 8, art. 11, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. poprzez brak dokładnego i rzetelnego rozpatrzenia dokumentacji złożonej wraz z projektem decyzji podlegającej uzgodnieniu, a także dokonanie dowolnej, niepopartej jakimikolwiek dowodami oceny zgromadzonego materiału, co doprowadziło do poczynienia w zaskarżonym postanowieniu całkowicie dowolnych i błędnych ustaleń faktycznych. Wskazano, że hydrofornia istniała jeszcze przed wpisaniem parku do rejestru zabytków i wybudowana była na łące od strony północno-wschodniej, jak wynika z ewidencji parku dworskiego, opracowanej przez doc. dr hab. Henryka Błaszyka w 1984 r. Do zażalenia załączono m.in. kopię tej dokumentacji.

W wyniku analizy akt sprawy, organ zażaleniowy ustalił, co następuje.

Zgodnie z przepisem art. 53 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, projekt decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego uzgadnia się z wojewódzkim konserwatorem zabytków - w odniesieniu do obszarów i obiektów objętych formami ochrony zabytków, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz ujętych w gminnej ewidencji zabytków.

Właściwość rzeczową w rozpatrywanej sprawie organ pierwszej instancji wywodzi z faktu, iż przedmiotowa nieruchomości znajduje się na obszarze parku dworskiego w miejscowości Kaliszany, wpisanego do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Pile z 24 lutego 1986 r. pod numerem A -535. Z ww. decyzji wynika, iż park krajobrazowy z II poł. XIX w., o powierzchni 4,69 ha posiada czytelne ciągi komunikacyjne i zachowany układ. Drzewostan jest zróżnicowany wiekowo i gatunkowo.

W świetle przedłożonego do uzgodnienia projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego przedmiotowa inwestycja polega na budowie dwóch zbiorników naziemnych na wodę pitną o objętości 150 m³ wraz z rurociągami technologicznymi na działkach ewid. nr 92/2, 92/8, 92/9 obr. Kaliszany.

Dla tej inwestycji ustalono następujące warunki i wymagania ochrony i kształtowania ładu przestrzennego m.in. dla zbiorników naziemnych wskazano następujące parametry: „powierzchnia zabudowy: 40-100 m²; wysokość górnej krawędzi elewacji frontowej: 9-10 m; wysokość kalenicy lub najwyższego punktu dachu: 10-11 m”, natomiast dla rurociągów: „długość 200 m; przekrój 100-300 m, ciśnienie 1 MPa”.

W pkt. 6 ww. projektu decyzji dot. warunków ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej poinformowano o sposobie postępowania w przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem podczas prowadzenia robót budowlanych lub prac ziemnych. Ponadto wskazano, że działki objęte inwestycją zlokalizowane są na terenie parku wpisanego do rejestru zabytków.

Minister Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu podziela stanowisko Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i stwierdza, że zaskarżone rozstrzygnięcie nie narusza prawa i jest słuszne merytorycznie.

Analiza akt sprawy wykazała, że teren inwestycji zlokalizowany jest na łące, obejmującej północno-wschodnią część założenia parkowego. Potwierdza to dokumentacja dot. parku autorstwa doc. dr hab. Henryka Błaszyka z 1984 r. Wynika z niej, że na krańcach wspomnianej łąki w 1980 r. w pobliżu drogi do Toniszewa wybudowano dużych rozmiarów hydrofornię. Otacza ją płot z siatki drucianej. Park urozmaicają dwa stawy wypełnione wodą gruntową w zachodniej i wschodniej jego częściach. W pobliżu tego ostatniego zachowała się piękna aleja grabowa. Łąka ta wykorzystywana była przez lata jako pastwisko. Należy zwrócić

uwagę, że przedmiotowy park dworski został wpisany do rejestru zabytków, jako park krajobrazowy chroniąc tym samym jego walory przyrodnicze, kulturowe i krajobrazowe.

Mając na uwadze, iż w momencie wpisu do rejestru zabytków hydrofornia była już wybudowana, uznać należy, że Wojewódzki Konserwator Zabytków w Pile wpisując park do rejestru zabytków uznał, iż pomimo istnienia współczesnego obiektu na tym terenie, założenie parkowe posiada na tyle istotne wartości, by objąć go indywidualną ochroną.

W ocenie organu zażaleniowego, organ pierwszej instancji słusznie ocenił, iż wykonanie dwóch zbiorników naziemnych na wodę pitną o objętości 150 m³ wraz z rurociągami technicznymi w miejscu eksponowanym o wskazanych w projekcie decyzji parametrach tj. powierzchni zabudowy 40-100 m², wysokości górnej krawędzi elewacji frontowej 9-10 m oraz wysokości kalenicy lub najwyższego punktu dachu 10-11 m, jest z punktu widzenia ochrony zabytków niedopuszczalne. Otwarta przestrzeń w północno wschodniej części pełniła historycznie rolę łąki pasterskiej, stanowiąc jednocześnie element założenia dworsko-parkowego.

Istotnym jest, bowiem by w obrębie historycznych założeń nie wprowadzać współczesnych obiektów technicznych, które wpływają negatywnie na walory krajobrazowe, jak i estetyczne zabytku, jak również zakłócają osie widokowe i panoramy.

Negatywna ocena inwestycji związana jest z jej niedostosowaniem do zabytkowego założenia parkowego i wynika bezpośrednio z art. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zgodnie stanowi, że ochrona zabytków polega na podejmowaniu działań mających na celu, między innymi: zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków; udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków; uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska. Związane dyspozycją tego przepisu organy ochrony zabytków nie mogą wyrazić zgody na uzgadniany projekt decyzji, z uwagi, iż nie uwzględnia ochrony wartości zabytkowych parku dworskiego wpisanego do rejestru zabytków.

W tym stanie rzeczy należało postanowić, jak wyżej.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne w administracyjnym toku instancji.

Strona, która uważa, że postanowienie to narusza prawo, może wnieść na to postanowienie skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu.

Wpis sądowy od skargi wynosi 100 zł. Stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania, może być przyznane prawo pomocy. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych w całości lub w części oraz ustanowienie adwokata albo radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek o przyznanie prawa pomocy wolny jest od opłat sądowych.

Z up. Ministra Kultury,
Dziedzictwa Narodowego i Sportu
Podsekretarz Stanu
Generalny Konserwator Zabytków

Magdalena Gawin

Otrzymują:

1. Gminny Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Wągrowcu, ul. Janowiecka 98a, 62-100 Wągrowiec
2. Wójt Gminy Wągrowiec, ul. Cysterska 22, 62-100 Wągrowiec (sygn. IGP.6733.13.2020.BD)
3. Wielkopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków, ul. Gołębia 2, 61-834 Poznań
4. a/a

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	878065.3414740.3627412
Nazwa dokumentu	Kaliszany z650.527.2021 Postanowienie MKDNIŚ na podpis GKZ.pdf
Tytuł dokumentu	Kaliszany z650.527.2021 Postanowienie MKDNIŚ na podpis GKZ
Sygnatura dokumentu	DOZ-OAiK.650.527.2021
Data dokumentu	2021-08-10
Skrót dokumentu	3FF16B16D10AF3B3683B8DD6BFB4BDFC22FA9C20
Wersja dokumentu	1.3
Data podpisu	2021-08-10 17:05:18
Podpisane przez	Magdalena Gawin Podsekretarz Stanu/ Generalny Konserwator Zabytków
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3.104.37.37.37320

Data wydruku: 2021-08-13

Autor wydruku: Puchalska Marta (Starszy specjalista ds. prowadzenia postępowań administracyjnych i skargowych)

